

Què és la festa de Crist Rei?

Aquest diumenge és la festa de Crist Rei. Per a preparar-la hem desgranat l'homilia de sant Josepmaria sobre aquesta festivitat en una desena de frases clau. Si ho preferiu, també us l'oferim sencera.

16/11/2025

Text homilia Crist Rei de sant Josepmaria a És Crist que passa

Enguany l'Església catòlica celebra la festivitat de Crist Rei el diumenge 23

de novembre. És una festa en la cloenda de l'any litúrgic que recorda a tots els cristians que “***aquest Crist —Nen amable— que vam veure néixer a Betlem, és el Senyor del món: ja que per Ell foren creats tots els éssers en el cel i en la terra (...) Crist, Déu i Home vertader, viu i regna i és el Senyor del món***” (És Crist que passa, 180).

Entre els escrits del fundador de l'Opus Dei es troba *És Crist que passa*, un recull de divuit homilies pronunciades per sant Josepmaria entre el 1951 i el 1971, amb motiu de diverses festes distribuïdes al llarg del cicle litúrgic. Una d'elles, Crist Rei, parla justament d'aquesta festivitat. Anem-hi.

1. “Crist, Déu i Home vertader, viu i regna i és el Senyor del món.

Solament per Ell es manté en vida tot allò que viu.” (És Crist que passa, 180)

2. “Quan Crist comença la seva predicació a la terra, no ofereix un programa polític, sinó que diu: *feu penitència, que el regne del cel és a prop* (Mt 3, 2); encomana als deixebles que anunciïn aquesta bona nova i ensenya que en l'oració es demani l'adveniment del regne.” (*És Crist que passa*, 180)

3. “Ningú no es troba exclòs de la salvació si s'emmotlla lliurement a les exigències amoroses de Crist: tornar a néixer, fer-se petits com nens, en la senzillesa d'esperit, allunyar el cor de tot allò que aparti de Déu.” (*És Crist que passa*, 180)

4. “Si pretenem que Crist regni, hem de ser coherents: començarem per donar-li el nostre cor. Si no ho féssim, parlar del regne de Crist fora una xerrameca sense substància cristiana, una manifestació exterior d'una fe que no existiria, una utilització fraudulenta del nom de

Déu per a les martingales humanes.” (És Crist que passa, 181)

5. “**Servei.** Com m'agrada aquest mot! Servir el meu Rei i, per Ell, tothom que ha estat redimit amb la seva sang. Si els cristians sabéssim servir!” (És Crist que passa, 182)

6. “**Servir els altres, per Crist, exigeix d'ésser molt humans.** Si la nostra vida es deshumanitza, Déu no hi edificarà res, ja que ordinàriament no construeix damunt el desordre, damunt l'egoisme, damunt la prepotència. Hem de comprendre tothom, hem de conviure amb tothom, hem de disculpar tothom, hem de perdonar tothom.” (És Crist que passa, 182)

7. “**Abraçar la fe cristiana és comprometre's a continuar entre les criatures la missió de Jesús.** Hem de ser, cada un de nosaltres, *alter Christus, ipse Christus*, un altre

Crist, el mateix Crist.” (*És Crist que passa*, 183)

8. **“El Regne de Crist és de llibertat:** aquí no hi ha més servents que aquells que lliurement s'encadenen, per Amor de Déu. Beneït esclavatge d'amor, que ens fa lliures!” (*És Crist que passa*, 184)

9. **“Tanmateix, Déu, que pot vèncer sempre, s'estima més convèncer”** (*És Crist que passa*, 185)

10. **“És l'obra de la salvació,** el regnat de Crist en les ànimes, la manifestació de la misericòrdia de Déu. Feliços els qui en Ell es refugien.” (*És Crist que passa*, 186)